

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/249/2014
Identifikačné číslo spisu:	7613209104
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7613209104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, IČO: 35 944 471, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., IČO: 36 866 733, so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, proti odporcovi I. Y., bývajúcemu v J. o zaplataenie 3,98 €, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 8 Ro 176/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. júla 2014 sp.zn. 1 Co 257/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením z 29. novembra 2013 č.k. 8 Ro 176/2013-16 Okresný súd Spišská Nová Ves uložil navrhovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu (vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis) vo výške 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v roku 2006 prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) označil ich postup za protiústavný a súdu, ktorý sa takého protiústavného postupu dopustil, uložil, aby o návrhu konal a vychádzal z toho, že právne účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. V danom prípade to súd prvého stupňa nevezal na zreteľ a v roku 2013 ho vyzval na zaplataenie súdneho poplatku, i keď poplatková povinnosť vznikla navrhovateľovi v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 mu už nebolo možné vyrubiť súdny poplatok (§ 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 9. júla 2014 sp.zn. 1 Co 257/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Citoval položku 20a Sadzobníka a konštatoval, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1992 Zb. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu, že bolo na navrhovateľovi, aby preukázal, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom podaným v roku 2006; navrhovateľ to ale nepreukázal. So zreteľom na uvedené nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1991 Zb.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. V roku 2013 nebol podaný žiadny nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podal už v roku 2006. K odňatiu jeho možnosti konať pred súdom došlo tým, že bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku, i keď pre to nebol zákonný podklad a došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. So zreteľom na to žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

K obsahu rovnakej námietky navrhovateľa, z ktorej vyvodzuje prípustnosť a opodstatnenosť dovolania podaného v preskúmvanej veci, sa už najvyšší súd vyjadril v iných rozhodnutiach (viď sp.zn. 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 436/2014, 3 Cdo 464/2014, 1 Cdo 238/2014, 1 Cdo 242/2014), v ktorých uviedol nasledovné:

1. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.); dovolanie navrhovateľa smeruje proti takému uzneseniu, ktoré nie je uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., preto prípustnosť jeho dovolania z týchto ustanovení nevyplýva,
2. prípustnosť navrhovateľovho dovolania by zakladalo, ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p.; dovolateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo, preto prípustnosť jeho dovolania nemožno vyvodiť ani z týchto ustanovení,
3. navrhovateľ tvrdí, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), teda realizovať jeho procesné oprávnenia patriace mu ako účastníkovi konania; dovolací súd ale konštantne zastáva názor, že samotným uložením povinnosti zaplatiť súdny poplatok sa účastníkovi konania neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).
4. pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že mu bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej mu nemal byť vyrubený, a že súdy v rozpore so zákonom postupovali podľa položky 20a Sadzobníka a nezohľadnili § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., namieta nesprávne právne posúdenie veci; nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010) a tiež ústavného súdu (viď napríklad sp.zn. IV. ÚS 196/2014).

Na uvedených záveroch zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. Konštatuje, že je neopodstatnená námietka navrhovateľa, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že v konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v

spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.